

[چهارشنبه 22 مهر 1394 - 30 ذی الحجه 1436 - 14 اکتبر 2015](#)

شاهزاده عبدالمجید میرزا عین الدوله والی آذربایجان از کار برکنار و به تهران احضار شد.

* 22 مهر در گذر تاریخ

* شاهزاده عبدالمجید

میرزا عین الدوله والی آذربایجان از کار برکنار و به تهران احضار شد. (1287ش)

اشاره:

شاهزاده عبدالحسین میرزا فرمانفرما به ایالت و سردار معتضد به فرماندهی کل قشون آذربایجان منصوب شدند.

* افتتاح ساختمان

اولین ایستگاه راه آهن در خارج دروازه گمرک به عمل آمد و رضاشاه اولین کلنگ را

به زمین زد. (1306ش)

اشاره:

در این مراسم مؤتمن الملک رئیس مجلس نطق بلیغی مبنی بر مسرت ملت ایران

ایراد نمود.

* رحلت فقیه جلیل

آیت الله «محمدباقر

محسنی ملایری» (1374 ش)

اشاره:

آیت الله محمدباقر محسنی ملایری،

یکی از چهره‌های بنام حوزه علمیه قم، در سال 1285 ش (1324 ق) در نجف اشرف و در بیت علم و فضیلت به دنیا آمد. وی

در کودکی به همراه پدر به ملایر رفت و پس از فراگیری مقدمات، راهی حوزه علمیه

مشهد شد.

آیت الله محسنی همزمان با تأسیس حوزه علمیه قم، به این شهر هجرت کرد و در محضر

آیات عظام شیخ عبدالکریم حائری یزدی و سپس

سید حسین بروجردی، زانوی ادب زد و

به مدارج والای علمی دست یافت.

ایشان پس از سالیانی چند به ملایر بازگشت و در احداث حوزه علمیه، حسینی و کتابخانه و مسجد و نیز تدریس، تألیف و ارشاد مردم آن سامان همت گماشت.

آیت‌الله ملایری عالمی عابد و شب زنده‌دار، آگاه بر علوم مختلف و اهل توسل و زیارت بود. سرانجام این عالم خدمتگزار دین پس از یک دوره بیماری، بر اثر سکت قلبی در 22 مهر 1374 برابر با

19 جمادی الاول 1416 در 89 سالگی درگذشت و در حرم حضرت معصومه (س) دفن شد.

* درگذشت دانشمند و

شاعر شهیر معاصر

استاد «سید محمد علی صفیر»

(1377 ش)

اشاره:

استاد سید محمد علی صفیر در سال 1294ش (1333 ق) در کرمانشاه و در خاندانی اهل علم به دنیا آمد.

وی در ابتدا مقداری از علوم حوزوی را فراگرفت و سپس از دانشکده معقول و منقول دانشگاه تهران فارغ‌التحصیل شد.

استاد صفیر از آن پس به تدریس پرداخت و در کنار آن به دفاع از حریم تشیع و پاسخ به شبهات همت گماشت. از جمله فعالیت‌های صفیر می‌توان به تأسیس مراکز فرهنگی و دینی

از قبیل انجمن تعلیمات اسلامی ایران و همکاری

در تأسیس بنای حسینییه ارشاد تهران اشاره نمود.

استاد صفیر دارای طبعی بلند، همتی زیاد و مجاهدت و استقامت در راه حق و حقیقت بود و علاوه بر هنر استادی در انواع شعر، در کارهای هنری نیز دست داشت. در بسیاری از مساجد ایران، آثار

طبع هنری او

روی کاشی‌کاری، ثبت و حک شده است.

استاد صفیر با توجه به علوّ طبع و

منش عارفانه خویش، همواره محبوب قلوب خاص و عام بوده و در محافل ادبی برای او و آثارش، ارزش ویژه‌ای قائل می‌باشند. خردنامه، دیوان اشعار، درس دین و تصحیح دیوان اشعار امام علی(ع) به فارسی از جمله آثار اوست.

استاد صفیر سرانجام در 22 مهر 1377 ش در 77 سالگی در تهران درگذشت و در

قطعه هنرمندان و فرهیختگان بهشت زهرا

به خاک سپرده شد.

* 30 ذیحجه در گذر تاریخ

* مرگ پدر ابوبکر

(13 هجری قمری)

اشاره:

در آخر سال 13 ه ابو قحافه عثمان

بن عامر، پدر ابوبکر در سن 97 یا 99 یا 104 سالگی از دنیا رفت .

ابو قحافه در روز فتح مکه اسلام آورد، و در زمان عمر، بعد از شش ماه و چند روز از مرگ ابوبکر مرد.

* مرگ هند جگر خوار

(13 هجری قمری)

اشاره:

در سال 13 ه در روز مرگ ابوقحافه ،

هند جگر خوار همسر ابوسفیان و مادر معاویه بدرکات جحیم شتافت. (1)

هند به ظاهر همسر ابوسفیان و مادر معاویه و عتبه و یزید بود. (2)

اما از صاحبان پرچم بود که مردها

به او مراجعه می کردند، و میل زیادی

به غلامان سیاه داشت ، ولی هرگاه

بچه سیاهی می زائید او را می کشت .

معاویه را به چهار کس نسبت می دهند: مسافر بن ابی عمرو، عماره بن ولید بن مغیره، عباس و صباح که این ملعون مغنی عماره

بن ولید و جوانی خوش سیما بود و

کارگری ابوسفیان می نمود.

هند با او الفتی خاص داشت و لذا علمای انساب عتبه بن ابی سفیان را هم از صباح می دانند.

هنگامی که هند به معاویه بارور شد مایل نبود او را در خانه بزیاید. لذا کنار کوه اجیاد آمد و آنجا وضع حمل کرد و به این دلیل است که حسان می گوید:

لمن الصبی بجانب البطحاء

فی التراب ملقی غیر ذی مهد (3)

فرزندی که در کنار بیابان مکه بدون گهواره روی زمین رها شده از آن کیست !!!

*سوابق سوء خاندان

معاویه با اسلام

از این زن و شوهر و فرزندش معاویه و

نوه اش یزید، اذیتها و جسارتها به

پیامبر (صلی الله علیه و آله) و امیر المؤمنین(ع) و امام حسن (ع) و امام حسین (ع) رسید که در کتب تاریخ و روایات به تفصیل

ذکر شده است .

از آن جمله در مسیر حرکت کفار قریش

به طرف احدی برای جنگ با پیامبر (ص)، هند قصد داشت قبر مادر آن حضرت جناب آمنه

بنت وهب (علیها السلام) را نبش کند و جسارت کند، چه اینکه پدر و مادر و عموی هند در بدر کشته شده بودند.

ولی کفار قریش مانع شدند و گفتند

((این رسم می شود و مردگان ما را هم

این چنین می کنند)). هند گفت : باید محمد(ص) یا علی یا حمزه را بکشم ؟ این بود که وحشی را بر

این کار گماشت و وعده هایی به او داد. وحشی گفت : ((قادر به کشتن پیامبر (ص) و علی(ع) نیستم ولی برای حمزه کمین می کنم))،

با این مقدمه بود که آن بزرگوار را حسب دستور هند ملعونه به شهادت رساند.

به دستور هند وحشی سینه مبارک

حضرت حمزه (علیه السلام) را شکافت ، و جگر آن بزرگوار را خارج کرد و مانند سگ به دندان گرفت ، ولی جگر مانند